

2. Матеріали «круглого столу» на тему: «Робота системи екстреної медичної допомоги України: проблеми на шляхи вирішення» (28 лютого 2017 року. м. Київ : Комітет з питань охорони здоров'я провів засідання URL: <http://komzdrav.rada.gov.ua/print/73148.html> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 351.824.1

Дарія Олександрівна СЕЧАНЦИНА,

курсант факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків

Науковий керівник: О. Ю. Кириченко, канд. юрид. наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків

ЩОДО РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Забезпечення нормального функціонування сучасної держави як об'єднання громадян у суспільство з метою його організації та визначення першочергових завдань розвитку на початкових етапах потребує чіткої і осмисленої політичної та законодавчої регламентації. 07.11.2015 року вступив в законну силу Закон України «Про Національну поліцію». Це стало початком нового історичного витка у розвитку України як демократичної європейської держави. Але, разом із тим, перед державою постав цілий ряд нових проблем. Функціонування тільки створеної Національної поліції в Україні передбачає вирішення великої кількості питань стосовно нормативно-правового регулювання цього процесу. Беручи до уваги, що раніше в Україні відбувався лише поетапний перехід до європейських стандартів організації роботи правоохоронних органів, треба зазначити, що працівники нової поліції повинні чітко розуміти принципи роботи в умовах стрімкої реформи. Так, вони повинні застосовувати мінімум сили, бути моральними, не терпіти проявів «карального ухилу» та неправомірних дій, боротися за справедливість, прагнути запобігати злочинам, а не просто реагувати на їх скоєння, а також сягати якомога вищого ступеня відповідальності за діяльність кожного й усіх разом, цілої організації.

Згідно ЗУ «Про Національну поліцію» основними завданнями Національної поліції є: забезпечення громадської безпеки і безпеки дорожнього руху, боротьба із злочинністю, захист прав і свобод громадян, розслідування злочинів. Для демократичних країн характерною ознакою демократії є децентралізація поліції, тобто поряд із наявністю федеральної (національної) поліції існує структура муніципальної (місцевої) поліції, створеної органами місцевого самоврядування відповідних територіальних одиниць, що функціонує в межах визначених законом повноважень. Доцільність її існування обґрунтовується не лише традиціями організації влади в окремих

країнах, а й необхідністю децентралізації в галузі охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю, захисту прав людини і громадянина. Формою такої децентралізації є муніципальні поліцейські формування, які існують у більшості розвинених країн. Підходи до їх формування, структури та завдань різні, проте є і спільні ознаки. Практично всюди муніципальна поліція включає «зовнішню службу» - поліцію, яка займається патрулюванням, іноді до неї входять бригади кінної міліції та групи співробітників зі службово - розшуковими собаками. Є в цій системі дорожньо-транспортні відділи, відповідальні за організацію дорожнього руху та розслідування дорожньо-транспортних пригод, а також адміністративні відділи. Під контролем останніх - забезпечення реалізації на місцевому рівні законодавства про видачу ліцензій, підприємництво, про правила торгівлі тощо. У віданні муніципальної поліції перебувають служби у справах дітей та служби з протидії проституції та наркоманії. Іноді ще є підрозділи поліції, які здійснюють нагляд за правилами перебування та проживання іноземців на території, підвідомчій цим поліцейським органам.

Будь-яка реформа в державних органах та й загалом у системі влади завжди потребує значного вкладання коштів. Враховуючи, що рівень внутрішнього валового продукту в країні не сягає значних висот, а тому бюджетний кошторис «не планує» збільшуватись в наступні роки, владі необхідно чітко визначити ті сфери державного управління, за рахунок яких відбуватимуться подальші реформи Національної поліції.

Зміни правового забезпечення діяльності поліції, повинні відображатися не лише в одному правовому акті, що є головним нормативним документом поліцейської реформи, а й це повинно стосуватися величезної кількості підзаконних нормативно-правових актів з метою уникнення прогалин та правових суперечок.

Підбиваючи підсумки викладеному, варто наголосити на тому, що Україна вже активно приймає участь в євроінтеграційних процесах. На разі це наглядно демонструє нинішня реформа усієї правоохоронної системи.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40–41. Ст. 379.
2. Салманова О. Ю. Правові акти в управлінській діяльності Національної поліції України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2016. 455 с.
3. У Європі порадили Україні не гратися з правилами // Українська правда. URL: <http://www.pravda.com.ua/news/2010/03/31/4902299/> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017